

τὸν ἰατρὸν τέλος τὴν ἐπιφρόνη τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων ἐπὶ τὸν φυσικὸν βίον, καὶ τίνι τρόπῳ δύναται διὰ τῆς πνευματικῆς τοῦ ἐπιφρόνης ἐπὶ τὸν φυσικὸν τοῦ ἀσθενοῦς βίον ν' ἀνυψώσῃ τὴν ἐνεργεῖαν τῶν ἰατρικῶν.

Ἡ δὲ λογικὴ, ὁ ἀλάσθητος οὗτος τοῦ διανοεῖσθαι κανὼν, παρέχουσα τοὺς ὀρθοὺς τοῦ σκέπτεσθαι νόμους, προφυλάττει ἀπὸ παντοίων παραλογισμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους καθὼς ἡ ἱστορία τῆς φιλοσοφίας μαρτυρεῖ, περιέπεσαν μέγιστοι νόες, ὁσάκις τὴν παρημέλησαν. Ἀπατῶνται οἱ νομίζοντες ὅτι δύναται τις νὰ γυμνασθῇ ἀρκούντως εἰς τὸ ὀρθῶς σκέπτεσθαι διὰ τῆς ἀποκλειστικῆς ἀνασχολήσεως περὶ τὰς φιλολογικὰς, μαθηματικὰς καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας. Οἱ τοιοῦτοι ὁμοιάζουσι τὸν ἐμμανθάνοντα ξένην γλῶσσαν ἐμπειρικῶς μόνον καὶ διὰ τῆς ἀκοῆς ἀνευ γραμματικῆς καὶ λεξικοῦ, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπομένως ἀγνωστοὶ μένουσιν αἱ ὑψηλαὶ θεωρίαι καὶ λεπτότητες τῶν γλωσσῶν. Ὅσον ξηρὰ, τόσον καὶ ὠρέλιμος ἡ τῆς λογικῆς σπουδὴ. Ταύτην παραμελοῦσιν οἱ μιμούμενοι τοὺς ἐν ἐρήμῳ Ἰσραηλῖτας, τοὺς τὸ οὐράνιον μέννα περιφρονοῦντας, καὶ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ κρόμματα ἐπιζητοῦντας. Ταύτην μετὰ σπουδῆς πολλῆς ἐσύστησαν οἱ νέων συστημάτων ἀρχηγέται. Τὴν διαλεκτικὴν (λογικὴν) ἐθεώρησεν ὁ Πλάτων ὡς τὴν θεῖαν ἐπιστήμην τὴν ἐξηγοῦσαν ἡμῖν τὰ « ὄντος ὄντα ». Τῆς λογικῆς ὁ πατὴρ ὑπῆρξεν ὁ Ἀριστοτέλης,

ἡ ὁποία ἔκτοτε κατὰ τὴν τοῦ Καντίου μαρτυρίαν οὐδὲν μέχρι σήμερον βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ, οὐδὲν πρὸς τὰ ὀπίσω ἐβάδισε. Ταύτην συνέστησεν ὁ Δεϊνίτιος, ταύτην ὁ Βάκων, ἐν τῷ κλεινῷ συγγράμματι (*De dignitate et argumentis scientiarum*). «*Quemadmodum manus instrumentum instrumentorum, anima forma formarum, ita et illae (logicae) artes artium ponendae sunt. Neque solum dirigunt, sed et roborant; sicut sagittandi usus et habitus non tantum facit, ut melius quis collinet, sed ut arcum tendat fortioorem.*

Αἱ δὲ λοιπαὶ φιλοσοφικαὶ ἐπιστήμαι, ἠθικὴ, περὶ θρησκείαν φιλοσοφία, καὶ αἰσθητικὴ, ἐξηγοῦσι τί διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἀγαθόν, τί ἄγιον, τί καλόν.

Δὲν ἀποκλείομεν ὁμῶς τὴν μεταφυσικὴν διότι αἱ μεταφυσικαὶ ἰδέαι τοῦ χώρου καὶ χρόνου, τῆς αἰτίας καὶ τοῦ ἀποτελέσματος, τῆς οὐσίας καὶ τῆς δυνάμεως, τοῦ εἶναι καὶ τῆς ὑπάρξεως, τῆς ζωῆς, τοῦ κόσμου, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀθανασίας κ. τ. λ. αὗται πᾶσαι ἔχει μόνον ἀξύνουσι καὶ βαθύνουσι τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ συγχρόνως καταδεικνύουσι, ἀναβιδάζουσι τὸν ἄνθρωπον μέχρι τῶν ἐσχάτων τοῦ βρατοῦ κόσμου ὀρίων, καὶ ἄλλον τῷ ἀνοίγουσι νοητὸν κόσμον, ἐνθα παύει μὲν πᾶσα γνῶσις καὶ ἐπιστήμη, ἀρχεται δὲ ἡ πίστις καὶ ἡ θρησκεία.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΘΕΑΓΕΝΗΣ Μ. ΑἸΒΑΔΑΣ.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ.

Τὸ 1308 ἔτος Ἰωάννης ὁ Δέλλα-Κάρκερη (Della Careere), διευθύνων τὰ τῆς Δουκίας τοῦ νοῦδου, ἀνηγορεύθη αὐτὸς οὗτος Δούξ. Ἀρχιελάγους ὡς ἐπίτροπος καὶ κηδεμῶν

τοῦ ἐπιδόξου ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Νικολάου Σκουδου, ἀνηγορεύθη αὐτὸς οὗτος Δούξ. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ ἀνέβη ἐπὶ

τοῦ Δουκικοῦ Ὁρόνου ὁ ῥηθεὶς Σανούδος, ἐν διεδέχθη ὁ ἐξάδελφος αὐτοῦ Νικόλαος Δελλα-Κάρκερη, ἔννατος ἀπὸ Μάρκου τοῦ Σανού-δου Δουκὸς τοῦ Ἀρχιπελάγους. Τῶν Καρκέ-ρων ἡ οἰκογένεια ἐξέλιπεν ἤδη πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ τὸ οἰκόσημον αὐτῶν, ὃ παρατίθεται ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχ. Α., εὐρίσκεται ἐν τῇ ἐν Νάξῳ μητροπόλει.

Τὸ ἐξ ὑπὸ στοιχ. Β. οἰκόσημον ἀνήκει τῇ ἀρχαίᾳ ὡσαύτως τῆς Νάξου οἰκογενείᾳ τῶν Βαζεγγίων ἢ Μπαζέων (Bajeggio), σωζομένη καὶ νῦν.

I. ΔΕ-ΚΙΓΔΑΛΛΑΣ.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
Χ. ΚΩΝΣΤΑ.

Τὴν σύστασιν τοῦ Ἀμαλιεῖου ὀρφανοτροφείου τῶν κορασιῶν, παρηκολούθησεν ἡ τοῦ ὀρφανοτρο-φείου τῶν ἀρρένων τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Αἰκατερίνης Χ. Κώνστα. Ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γ. Χ. Κώνστας ἀνήκεν εἰς τὴν τάξιν ἐ-κείνην τῶν ἐξ Ἠπείρου ἐμπύρων οἴτινες, ὡς οἱ συμπατριῶται αὐτοῦ Καπλάνης, Ζωσιμάδαι, Ῥι-ζάραι καὶ Στουρνάρης, ἔταπτον ἐν μαίρα πολὺ ἀ-νωτέρα τῶν ἰδίων συμπερόντων τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. Ἀξιοθαύμαστος τῶντι ἡ αὐταπάρνησις καὶ ὁ ζῆλος ὅστις ἀνέφλεγε τὰς καρδίας τῶν ἀν-δρῶν τούτων, καθόσον μάλιστα οἱ πλείστοι διήνου-σαν ὅλον σχεδὸν τὸν βίον αὐτῶν μακρὰν τῆς πα-τρίδος, καὶ μακρὰν αὐτῆς, ὑπὸ ξένην προστασίαν, κατεσκεύασαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν.

Οἱ σύζυγοι Χ. Κώνστα ἐκληροδότησαν ἀποθη-σκόντες τῇ πριουτεύσῃ τῆς Ἑλλάδος διακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, ὅπως δι' αὐτῶν ἀνοικοδομηθῇ καὶ διατηρηθῇ ὀρφανοτροφεῖον ἀπόρων ἀρρένων, ἐν ᾧ νὰ διδάσκωνται βιωφελῆ ἐπιτηδεύματα.

Τούτου λοιπὸν τοῦ ὀρφανοτροφείου τὸν ὀργανι-σμὸν ἀνέγνωμεν ἐν τῇ ἀπὸ 19 Μαΐου 1856 ἐ.η. μερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ βιωφελεῖς τέχναι εἰς ἃς τὰ ὀρφανὰ θέλουσι γυμνάζεσθαι εἰσὶν ἡ σιδηρουργικὴ, ἡ ξυλουργικὴ, ἡ ῥαπτικὴ, ἡ στυτοτομικὴ, ἡ ὕφαντικὴ, καὶ ἄλλαι τοιαῦται χειρωνακτικαί. Πλὴν δὲ τούτων θέλουσι μανθάνει καὶ τὸ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν καὶ ἰχνο-γραφεῖν, ὡς καὶ τὴν ἱερὰν κατῆχσιν καὶ τὰς ἀναγ-καιοτέρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.

Τὸ ὀρφανοτροφεῖον τῶν συζύγων Χ. Κώνστα δε-χεται καὶ ἄλλους ὀρφανούς, συνηρομένους, εἴτε

ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, εἴτε ὑπὸ δήμων, εἴτε καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν. Ἀπαιτεῖται δὲ νὰ ἔχωσι πάντες ἡ-λικίαν ὀκτὼ μέχρι δώδεκα ἐτῶν, καὶ μένουσιν ἐν τῷ καταστήματι οἱ μὲν ὀκταετείς ἐπτά, οἱ δὲ δω-δεκαετείς τέσσαρα ἔτη, καὶ οἱ μεταξὺ τῆς ἡλι-κίας ταύτης τῆσον χρόνον ὅσος ἀναλογεῖ πρὸς τὸν ἄρον τοῦτον. Τὰ ἐργαστάσια ἰδρύονται ἐντὸς τοῦ καταστήματος, πλὴν ἐκείνων ὧν ἡ σύστασις εἶ-ναι δύσκολος ἢ ἀσύμφατος. Τότε οἱ μαθηταὶ φοι-τῶσιν ἀδεία τοῦ συμβουλίου εἰς ἄλλα ἰδιωτικά.

Τὸ ὀρφανοτροφεῖον διοικεῖται ὑπὸ συμβουλίου ἐξαμελοῦς διοριζομένου ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῆς Κυ-βερνήσεως καὶ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν ἔχει δὲ καὶ ἐπιμελητὴν, οἰκονόμον, παιδονόμον, καὶ διδασκά-λους, ἐργαστασιάρχας, ὑπηρετας κλ.

Συστηθὲν ἤδη προσωρινῶς ἐν τινι ἰδιωτικῇ οἰ-κίᾳ θέλει ὅσον σὺν μετὰ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ὁμο-γενοῦς Κυρίου Βράνη διορηθεῖσαν καὶ ἐπὶ τούτου παρασκευαζομένην διὰ πενήκοντα ὀρφανά. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ περιέχει εἰκοσιπέντε μόνον, ἕως οὗ αὐξηθῶσιν αἱ πόροι τοῦ καταστήματος, ἐπειδὴ ὁ τόκος τοῦ κληροδοτήματος μόλις ἐπαρκεῖ εἰς διατήρησιν τοσούτου μόνον ἀριθμοῦ.

Ἀλλὰ διὰ νὰ αὐξηθῶσιν οἱ πόροι αὗτοι ἀπαι-τεῖται ἡ συνδρομὴ τῶν φιλανθρώπων τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἀφίεται εἰς τὴν προαίρεσιν αὐτῶν. Κατὰ τὸν κανονισμόν, οἱ συνεισφέροντες διαίρουνται εἰς εὐεργέτας, συνδρομητὰς καὶ διορητὰς. Καὶ εὐερ-γέται μὲν λέγονται ὅσοι εἰσφέρωσιν ἅπαξ δρ. 600 τοῦλάχιστον, ἢ συμπληρώσωσι διὰ συνδρομῶν τὸ ποσὸν τοῦτο· συνδρομηταὶ δὲ οἱ κατ' ἔτος προσφέ-ροντες δρ. 60 τοῦλάχιστον, καὶ διορηταὶ οἱ μικρό-τερα ποσὰ ἅπαξ ἢ παλλάκις συνεισφέροντες.

Τῶν δὲ ὑπὲρ τὰς διαχιλίας δραχμὰς προσφε-ρόντων τὰ ὀνόματα, χαράττονται ἐπὶ πλακὸς μαρ-μαρίνης ἀνυστελωθησομένης παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ καταστήματος.

Τὸ ὀρφανοτροφεῖον τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χ. Κώνστα, διατελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως καὶ διοικουμένον ὑπὸ ἀνδρῶν ζηλωτῶν καὶ φίλων τῆς ἑθνικῆς προόδου, πιστοποιεῖ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦδε περὶ τῶν γενναίων καρπῶν τοὺς ὁποίους θέλει τά-χιον ἀποφέρει. Ταχέως θέλει ἀποδώσει εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας, ἀντὶ παιδῶν κυλισμένων εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ζώντων ἐν κακοθείᾳ, πολίτας χρηστοὺς καὶ ἱκανοὺς νὰ ὠφελήσωσι διὰ τοῦ ἐπι-τηδεύματος αὐτῶν καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὴν πατρίδα.

Συμφέρει λοιπὸν νὰ ὑποστηρίξωμεν πάντες τὸ κατὰ δύναμιν τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο κατὰσθημα· τὰ ἄπορα ὀρφανὰ εἰσὶ πολυάριθμα· καὶ εἰς ἡμᾶς ἀ-πόκειται θυσιάζοντες ὀλίγα νὰ σώσωμεν αὐτὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου, τὴν δὲ κοινωνίαν ἀπὸ τοῦ μιά-σματος τῶν κακῶν αὐτῶν ἕξεων. Οἱ συνεισφέ-ροντες τῶσιν γενναίως ὑπὲρ τοῦ ὀρφανοτροφείου τῶν κορασιῶν δὲν θέλουσι φανῆ ἐπίσης γενναῖοι καὶ πρὸς τὸ τῶν ἀρρένων;

Ἡ Πανδώρα καταθέτουσα πρώτη τὸν ὄμο-